

Nr 211

Av herr **Östlund m. fl.**, om utredning rörande utökad sjömättningsverksamhet på de norrländska farvattnen.

Goda sjökort är en viktig förutsättning för vårt lands sjöfart. Till grund för de svenska korten ligger mättningsförrättningar som på vissa håll företogs på 1830-talet. För de norrländska farvattnens del bygger sjökorten i stort sett på mätningar som utfördes under tiden omkring sekelskiftet. Dessa mätningar har visat sig vara mycket otillfredsställande. De uppgifter som därigenom erhållits är i stor utsträckning missvisande och har medfört att korten över de norrländska farvattnen icke tillfredsställer det aktuella lägets krav.

Sedan tiden före kriget har industrierna i Norrbotten och Västerbotten utbyggt betydligt. Cellulosaindustrien i Karlsborg har tredubblat sin produktion, Norrbottens järnverk har tillkommit och inom piteådistriktet och skellefteådistriktet har industriproduktionen tredubblats under samma tid. Huvuddelen av industriens färdigprodukter och en stor del av råvaran samt bränslet transporteras sjöledes. Detta medför behov av mera och större tonnage och innebär bl. a. en ökning av fartygens djupgående.

Sjöfarten på de s. k. utsjövattnen, till vilka den längsta delen av transportvägen av naturnödvändighet måste förläggas, lider på grund av ovan påpekade olägenheter starkt avbräck. Fartyg med större djupgående än sju till åtta meter torde med anledning av sjökortens otillförlitlighet icke utan stora risker kunna sändas upp till hamnarna vid Bottenviken.

De osäkra uppgifterna har också medfört att man i flera fall dragit sig för att utplacera fasta sjömärken. Man har på senare år hyst planer på att upprätta säkerhetsanstalter i form av bottenfasta fyrar. Sådana torde emellertid icke kunna byggas utan risk för olämplig placering på grund av bristande kännedom om farvattnets bottenpografi. En nymätning av området är nödvändig. Enligt uppgift har sjökortens otillförlitlighet ej sällan hindrat isbryartjänsten från att fungera i önskvärd utsträckning, då man ej vågat riskera dyrbar materiel. Det framgår klart att dylika omständigheter är till stort men för sjöfarten.

Vidsträcktheten hos de områden vilka skall bearbetas föranleder en betydande tidsutdräkt innan tillförlitliga sjökort kan tillhandahållas. Enligt

uppgift betyder en oförändrad arbetstakt att utsjömätningarna i Bottniska viken kan vara avslutade tidigast om 20 år, under det att kustsjömätningarna kommer att taga betydligt längre tid i anspråk.

Det synes oss föreligga starka skäl för en intensifiering av sjömättningsverksamheten. Förutsättningarna härför torde bäst kunna bedömas genom en utredning, vilken lämpligen torde böra överlåtas åt sjöfartsstyrelsen.

Med stöd av vad ovan andragits hemställer vi,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla, att sjöfartsstyrelsen får i uppdrag att verkställa en utredning rörande den erforderliga omfattningen av sjömättningsverksamheten på de norrländska farvattnen och inkomma med förslag till denna verksamhets intensifiering.

Stockholm den 24 januari 1956

Carl Östlund

Ivar Jansson

Harald Larsson
i Hedenäset

John G. Löfroth

Nr 212

Av herr **Bengtsson** i Varberg **m. fl.**, om åtgärder för en lämpligare lokaliserings av näringslivet.

(Lika lydande med motion nr 121 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1956

Ingemund Bengtsson
Varberg

Harald Almgren

Thyra Löfqvist

Bengt Arweson

Thure Andersson
i Ronneby

Eric W. Johanson
Västervik

Eric Karlsson

Nils Odhe

Joh. Blidfors